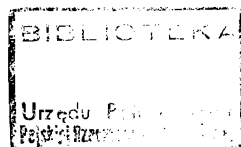

25 lutego 1932 r. 2

URZĄD PATENTOWY

B02c 4/30

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15327.

Kl. 50 b 3.

Buhler Frères
(Uzwil, Szwajcaria).

Zespół młynowy.

Zgłoszono 18 lipca 1930 r.

Udzielono 28 grudnia 1931 r.

Pierwszeństwo: 20 września 1929 r. (Niemcy).

W celu osiągnięcia równomiernego rozpościerania się mlewa ku zewnętrznemu obwodowi, zaopatrywano dotychczas powierzchnie mielące w rowki w postaci promieni lub łuków.

Prawidłowe wykonanie tych rowków jest rzeczą trudną, gdyż dla rozmieszczenia ich miarodajna jest siła odśrodkowa mlewa, której przeciętna wartość może wahać się w szerokich granicach, w zależności od cięzaru, grubości lub gęstości mlewa.

Okazało się, zwłaszcza w nowoczesnych urządzeniach młynowych zespołów o pionowej osi z wielką ilością obrotów, że siła odśrodkowa daje się silniej odczuwać, gdy rowki normalnego, otwartego kształtu działają w sposób podobny, jak kanały odrzutowe pomp odśrodkowych, dzięki czemu du-

żo niezmielonego materiału wypada. Zastosowanie zamkniętych rowków z drugiej strony powoduje często zatory i wydzielanie się ciepła.

W zespole młynowym według wynalazku wady powyższe są usunięte w ten sposób, że powierzchnie mielące zaopatrzone są we wgłębienia o kształcie odcinków kulowych, rozmieszczone na całej powierzchni mieleń w różnych odstępach od osi obrotu.

Korzystne rozmieszczenie tych wgłębień osiąga się przez rozmieszczenie ich wzdłuż jednej lub kilku linii spiralnych.

Dzięki stałemu przecinaniu się wgłębień w czasie względnego obrotu obydwóch powierzchni mielących, co się odbywa stale w zmiennej kolejności ze względu na nieprawidłowy w stosunku do osi obrotu rozkład

Wgłębieni, przesuwanie się mlewa nazewnątrz jest zabezpieczone, przyczem usunięta jest możliwość wyrzucania nazewnątrz, pod wpływem siły odśrodkowej, niezmielonego materiału, przez co osiąga się dobry przemiał.

Na rysunku przedstawiony jest przykłąd wykonania przedmiotu wynalazku, a mianowicie, fig. 1 przedstawia tarcze mielące w przekroju pionowym, fig. 2 i 3 — powierzchnie mielące obydwóch kamieni w widoku z boku, fig. 4 — ukształtowanie wgłębień w skali powiększonej. Na fig. 1 cyfra 1 oznacza kamień (tarczę mielącą) ruchomy, cyfra 2 — kamień nieruchomy.

W powierzchniach mielących obu kamieni są wykonane wgłębienia 3, umieszczone na dwóch liniach spiralnych w różnych odległościach od osi obrotu. Wgłębienia te wykonane są w ten sposób, że otwory, wywiercone w kamieniu, zapełnia się masą miękką (np. gliną) w takim stopniu, aby na powierzchni otrzymała się wklęsłość. Działanie tych wgłębień polega na tem, że w czasie obrotu kamienia ruchomego powyższe wgłębienia przecinają się ze sobą w rozmaity sposób, jak to jest przedstawione na fig. 4, i przez to zmuszają mlewo do posuwania się nazewnątrz nie podlegając działaniu odrzutowemu, przyczem materiał zostaje całkowicie i równomiernie zmielony, gdyż w każdym wgłębieniu mlewo podlega ponownemu działaniu.

Wgłębienia te powodują również pewne chłodzenie.

Po zużyciu się powierzchni mielących, wgłębienia 3 dają się ponownie uzupełnić na odpowiednią głębokość. Stosownie do stopnia twardości mlewa, może to być wykonane przez działanie mlewa na miękką masę 4.

Zamiast wzdłuż linii spiralnych wgłębienia mogą być rozmieszczone na powierzchni mielącej nieregularnie. Oba kamienie mogą być również ruchome.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zespół młynowy, znamienny tem, że na powierzchniach mielących rozmieszczone są w rozmaitych odległościach od osi obrotu wgłębienia w kształcie odcinków kulistych.

2. Zespół według zastrz. 1, znamienny tem, że wgłębienia rozmieszczone są wzdłuż jednej lub kilku linii spiralnych.

3. Zespół według zastrz. 1, znamienny tem, że wgłębienia utworzone są w materiale, miększym od materiału, z jakiego składają się kamienie młyńskie, który umieszczony jest w otworach powierzchni mielących.

Buhler Frères.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

